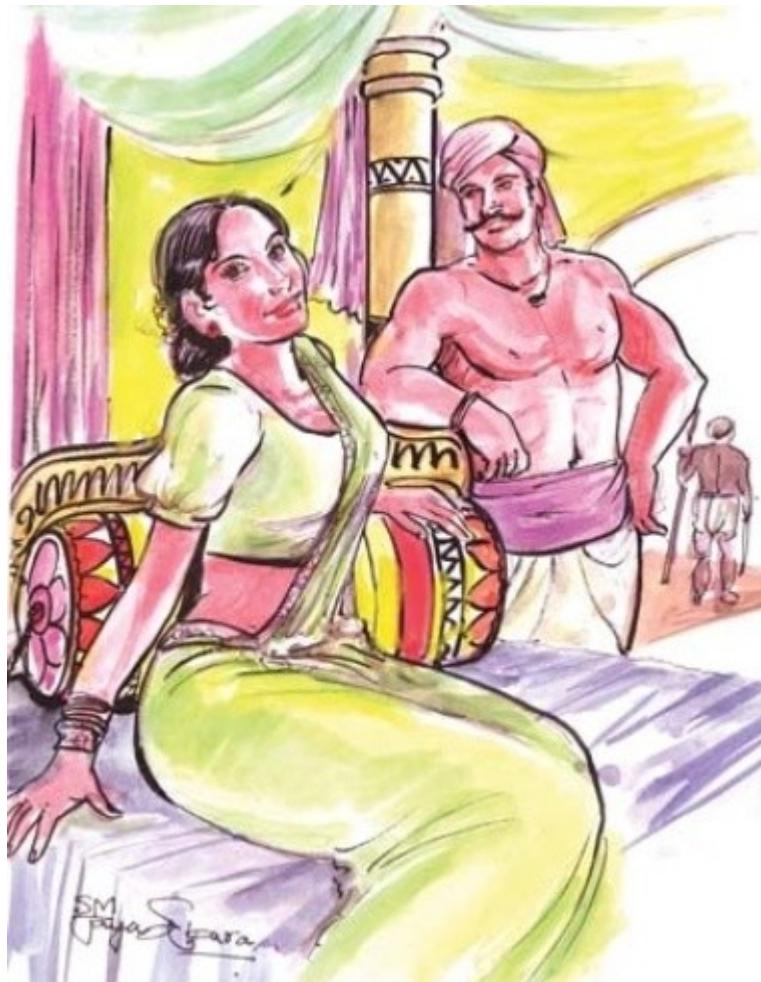

අනුලා: සිංහලේ කාමධේතුව

Picture from: www.LankaNewsPapers.com

පෙරවදීන:

ශ්‍රී.ඵ. 1 වන සියවස ලංකාද්වීපයේ අතිගයින් දේශපාලන කැළම්ම් වලින් යුත් වකවානුවකි. සිව් මසකට පමණක් සිංහලේ කිරුළ දැරූ අනුලා රිජින රේට පෙර රජවරු ගණනකගේ බිසුව ලෙස සිටියාය. සිංහල රාජ ව්‍යාය වෙනස් මගකට හැරවූ ඇගේ ජ්වන කථාව අතිගය රාග මිශ්‍රිත, හයාකර එකත් විය. මේ එතිනාසින-ගාංගාරාත්මක කථාව ඇයගේ ජ්වන කථාව වෙනත් කෝණයකින් පිරික්සන්නකි.

1 වන ගොදුර

අදුරු වලුපට ඉරමින් සඳ මෝදු වූයේ මාලිගය පුරා කාන්තිමත් එළියක් පත්‍රවමිනි. රැක්ස ගස් අතරින් ගලනා සඳරස්, දිනය පුරා රාත්‍ර පාලන වැඩ කටයුතා වලින් වෙහෙසුන චෝරනාග රජුගේ සිතට සැනසුම් සුවයක් ගෙන දුන්නේය. මාලිගයේ කණුවක් පාසා අව් අමෝරා තොසැලී සිටින රාජ පුරුෂයන් සඳ එළියට දික් වන්නේ පිළිරු මෙන්ය.

තම දෙනී සොයුරු මහාතිස්ස රජුගෙන් රාත්‍ර බලය උදුරාගත් දා සිට චෝරනාග රජු දිවිගෙවනුයේ සිතේ තරමක බියක් හා සැකයක් සහිතවය. ඒ මහාතිස්සගේ පුත් දෙපල වන කුඩා තිස්ස සහ කුටකණිත තිස්ස දෙදෙනා කුමත මොහාතක කැරල්ලක් අරඹාවිද යන්න පිළිබඳවයි. තම පියා වූ වලගම්බා රජු සිහසුන තමා හට තොදී, දානී සොයුරු මහාතිස්සට පැවරීම පිළිබඳව චෝරනාග අකම්නේන් පසුවිය. කැරල්ලකිත මහාතිස්ස සිහසුනේන් තෙරපිම මහින් රජකම ලබාගැනීමට චෝරනාග සමත්වුවන්, රජුව් විගස කළ ඇතැම් ත්‍රියා මහුගේ සිත පාරවයි. තමා කැරලිකාරයෙක ලෙස මහාතිස්ස තමිකර තිබු අවධියේ ගෙවු රහස්‍යගත දිවිය තිසා මහුව පිළිතොගත විහාරාරාම කෙරෙහි තිබු කෝපය පිටකිරීමට, විහාරාරාම 18ක ගිතිත්වා විනාග කිරීම ගැන චෝරනාග අතිශයින්ම කම්පාවූ අවස්ථා අතන්තය. රජකම ලබා වසර 12ක ගෙවුන්න ඒ පාප කර්මය කෙදිතක හෝ තමා හට පළදෙන බවට ඇතිවූ සිත්විලි මහුව පිටකිරීම විය දෙගනා කිරීමට සමත් විය.

සඳ උදාවූ රාත්‍රියේ අකිරියෙන් කුලුමත් වූ සිත මෙන්ම ගතත් කුලුමත් කරගැනීමට රජු පිය තැගෙයේ සිරියහන් ගබඩාව වෙනටය. තම බිසව අනුලා දේවිය තමා එනතෙක් සිරියහන් සැනසී ඇති බව සිහියට තැගෙන්ම මහුගේ ගත පිබියේයි. සුරභනත් පරදත රෑ සිරියක් ඇති අනුලා බිසව සැබැවීන්ම රතිදෙවිදුවදැයි රජුට සිතෙන්නේ, සයනයේදී ඇයගේ ත්‍රියා කළාපය තිසාය. අවික කාමාගාවක් ඇති ඇය සැනසීමට තමා මහල වැඩි යැයි චෝරනාග රජුට තොසින්නා තොවේ. ඇයගේ කාමාගාව මැතක සිට අපුවී ඇත්දැයි රජුට සිතෙන්, පෙර මෙන් සයනයේදී උමත්වෙන් මෙන් ත්‍රියාතොකළ තිසාය. ඇය තැමුළු තරුණීයක්ව සියයදී තම අග බිසව බවට පත්‍රකරගන්නේන්, ඇය සයනයේදී තමා හට ලබාදුන් උපරිම කම්සුවය තිසා බව රජුගේ සිහියට තැහැනි.

රජ මාලිගයේ බරද අතරින් ගළුගෙන එන මැදු සඳරිස්වලින් ඇතිවූ ආරක්ෂක හටයන්ගේ සෙවණැලී වලින් මැවෙනුයේ මහා ගුත්ත දර්ගනයකි. ඒ ගුත්ත බව පිටුපස මහා කුමත්තුණයක් සිදුවෙමින් පවතින බවක සේයාවක්වන් චෝරනාග රජුට තොවැටහුන්. තිස්සට පස්සාත්වීමට ඉඩ ඇති සීංහල සෙබලන්ට වඩා දම්ල සෙබලන් රාජමාලිගයේ ආරක්ෂාවට යොදාගන්නේ, කුමත මොහාතක තමාහට පුහාරයක් එල්ලවේදැයි ඇති සැකය තිසාය. තමා විශ්වාස කරන දම්ල සෙබලන් පිරිවරා සිටින අවස්ථාවක සුරක්ෂිත බව පිළිබඳව රජු හට අඛමල් රේණුවක තරම්වත් සැකයක් තොවේය.

සිරයහන්ගැබේ මුරට සිටි උත්තාග දේහබාරී දමිල සෙබලෙක් වන "සිව", රජු ඊට අනුල්වතම හිස තමා ආචාර කළේය. තෙල් පහත වලින් තැගෙන මද ආලෝකයෙන් ක්විය මධ්‍යයේ පිහිටි සහනය මත අනුලා බිසව වැටින් සිටින බව රජු දුටුවේය. ඇගේ ගත වසාඅභි දුහුල් කේල සළ අතරින් දිස්වත රත්වත් පැහැනි ඇගේ නාරි දේහය රජුගේ සිත තිනින්වේමට සමත් විය. "දේවයන් වහන්ස, ඔබ එනතෙක් මා මහ බලා සිටියා" කිංතිනී හඩ තාවත කටහඳ අවදි කරමින් අනුලා රජු ඇමත්වාය. "ල් කිමද සෞදුර ?" රජු වීමසුවේ යහන මත වාඩිවෙමිනි. "මබ මා සමඟ එක්වූයේ තහැ තිප දිනකිනම. කිමද, අත්තාසුර ලුද් දැන් මට වඩා අගනේද?" අනුලා බිසව රජුගේ ඔවුන්න ගලවා පසෙකින් තබමින් වීමසුවාය. "තැන, තැන සෞදුර. මා වැඩ කටයුතුවලින් වෙශෙස වී සිටියා. මට අත්තාසුර ලුද් දැන් සියලුලටම වඩා ඔබ අගනේද" රජු අනුලාව සැනසීමට උත්සාහ ගත්තේය.

"ඒසේ තම්, ඇද මා සතස්තු මැනවි. ඔබටද කම් පැට ඇටැසිට් ඇති තොට් මහරජාණනි" අනුලා බිසව රජුගේ රෝමකුප පිරි ලය පිරිමැදීමින් ඇටිවිලි කළාය. රජු දෙස රාගාත්වින බැල්මන් හෙලමින් අනුලාව තම පුන් පියයුරු වසා අභි දුහුල් සළව ඉවත් කර රජුගේ ලය මබලට තරුළු වුවාය. හාස පිහාටු පුරවා ඇති කොට්ඨාසිකිවත් වඩා මෙලෙක් ඇයගේ පුන් පියයුරු රජුගේ හැඩි දැඩි පපුවට තද්වීමෙන් රජුගේ කාම ඉත්දියයන් අවදිවත්තට විය. අනුලාවගේ රුමන් වුවත අර්ධව වසමින් ගලාහැලෙන ඇයගේ අක්බහුරු හිසකේ දෙපසට කරමින් රජු ඇගේ වක්තුය ආදරයෙන් සිපගන්තේය. ඇය තම හිස සෙමෙන් ගැස්සුවේ රජුගේ රිවුල තිසා ඇයගේ සිනිදු මුහුණට සියුම් තිනියක් දැනීම තිසාය.

අනුලාවගේ හිසකේ සුමුදුව පිරිමදීමින් රජු ඇයගේ සිහින් තාදළු වන් දෙතොල් සිපගන්තේය. අනුලාවන් රජුහන් සහය දෙමින් පෙරලා මහු සිපගන්තාය. ඒ අතරම තම ඉණවට බැඳී සේද සළව උනා දැමු අනුලාව, රජුගේ එක අතක් ගෙන තම දෙපා අතරට යොමු කළාය. අනුලාව කාමයෙන් සැනසීම අසිරු කරුණෙන් බව දත්තා රජු, ඇය හැකි පමණ බාහිරව සතුටු කිරීමට අමතක තොකලේය. අනුලාවගේ දිග තුවය සිපගනීමින් රජු තම දෙතොල් ගෙන ආවේ ඇයගේ රණ හාස දුවල වෙතටය. තෙල් පහතෙන් පිටවත ආලෝකයෙන් ඇයගේ රුව දිස්වූයේ කපුන් පිළිමයක් පරිද්දෙනි. තමුන් පිළිරුවක මෙන් සිතල තොටු ඇයගේ දේහය, රජුගේ සිත කළමුවත රාහික උණුසුමකින් යුක්ත විය. රාග ගින්තෙන් උණුසුම් වූ රජුගේ දෙතොල් වලට පවා අනුලාවගේ පුන් පියයුරු සහ ඒ මත ඇති රෝස පොහොටුවූ දැනුනේ ගිනියම් වූ යොර මෙනි. රාග ගින්තෙන් අනුලා බිසවගේ ගත දැවෙමින් පැවතියේය. රජුගේ රහස්‍යය රේඛනය රේඛනය තැබූවෙන් තරම් උණුසුමකින් යුක්ත බව අනුලාවට වැටුහුන් ඇය රජු පැලුදී දේශීය ලිහිල් කර, තම සියුමැලි අතක් ඒ වෙත යොමුකළ තිසාවෙනි. මදිවිය ඉක්මවීන් තිබුණිද යොවනත්වය තවමත රැඳ රජුගේ හැඩිඇඩි සිරුරේ සම අස්සක් මුල්ලක් තාර අනුලාවගේ අතැහිලි දිව ගියේය.

සයනයේ අනුලාව සැනපු රජු, ඇයගේ රණහාස කුවල සිත්සේ සිපගත්තට විය. හිරු එලියට ගොමුවන සුරයකාත්ත මල් මෙන් ඇයගේ තන ප්‍රඩී රජුගේ මුවේ පහස ලබා උපුතරුව අවදි විය. "රජතමනි..මට තවත ඉවසන්ත බැහැ. මා සතසනු මැනවී.." අනුලාවගේ මුවින් තිකත් වූයේ රාගාත්වීත ආයාවනයකි. "ඉවසනු සෙයුර, තුෂ් තවම මත වී තනේ.." රජු අනුලාව නිහඹ කළේ ඇයගේ රත්දර යළින් සිපගතිමති. අනුලා බිසව රජුව යළින් සිපගත්තේ උමතුවෙන් මෙනි. ඇය මදක් සතසුන් වීමෙන් අතතරුව රජු යළින් ඇගේ සිරුරේ පහසු ඇයුත් ඇගේ මල්විලේ රෝත් උරාවීමටය. බඩිර තැටුමක් සිහිපත් කරමින් රජුගේ තොල් අනුලාවගේ රත්වත් සිරුරේ කාම තිල එකක් තැර සිපගතිමති ඇයගේ පුලුලුතුල වෙතට ගමන් කළේය. තිරැක කතරක් වත් රෝමක්ඡයකුද තොමැනි ඇගේ රත්වත් සිරුරේ ඇති කේම හමියක් මෙන් වූ එකම කෙසේරාද අසල තොකිඳෙන දියලුල්පතකින් දිය වැස්සෙන්නාක මෙන් ඇගේ රහස්‍යාත්මක තැවු දිය වැස්සෙමින් තිබුති. සිත මතමත් කරනා ප්‍රසුඩකින් යුත් ඒ රතිදියර රජුගේ කාමෝදීපතය උවිව කළේය. තිරැක කතරක ගමතකින් පිපාසයට ලක්වුවෙක් හට ලබුනු දියනිඳෙක බොත්තාක මෙන්, වෝරනාග රජු අනුලාවගේ රතිදියර තම දිවගින් රස බලන්නට විය. බුලත් කසටින් රළ වුනු රජුගේ දිව තම රතිමැයුරේ දොරටු ස්ථරීය කරන්ම අනුලාව හටද ගත කිතිකවත සුවයක් දැනුති. "රජතමනි..." අනුලාගේ රාගාත්වීත ස්ථරය යළින් අවදි විය.

සිංහල ද්වීපයටම රජකම් කළත්, තමා අසල වහලෙක් මෙන් දැනුගසාගෙන තම රහස්‍ය සිංහ වොයාගෙන තම ගතට දැනෙන රති සුවය පිබිදෙනවිට අනුලාව රජුගේ හිසක් තම සියුමැලී ඇගිලි තබයින් පිරිමැදිදාය. අනුලාවගේ රතිමැයුරේ දොරටු පමණක් තොට, එය තැලත් තම දිවගින් කළත්තමින් වෝරනාග රජු ඇය සැනසීමට උත්සාහ ගත්තේය. ඇය වඩාත සතුවු වූයේ රජු දිවගින් තම හගමණීය පිරිමදීදීය. ඒ අයුරින් රජු අනුලාවගේ රතිමඟල තම මුවෙන් සතස්‍යාත්මක මද වෙළාවක් ගත කළේය. ඒ සපෙන තිමා තොටන බව දත් අනුලාව "රජතමනි, මටත් ඔබගේ අවයවය රසබැලීමට අවසරද?" යැයි සිහින් ස්ථරයෙන් වීමසුවාය.

අත්තසුර ලුදුන් සියල්ලම එක්ව තම රහස්‍ය උරා බිවත් තොලැබෙන සුවයක් දීමට අනුලාව සමන් බව අන්දකීමෙන්ම දත්තා වෝරනාග රජු රේට එකඟ වූයේ හදිමි සතුටකින්. මැයු සයනයේ උපුබැලිව වැනිරැනු රජුගේ රහස්‍ය ලුදු කැළුවක ඉදිකළ එක්වැම් ගෙයක් මෙන් රෝමක් අතරින් මත්වී තිබුති. තමා අතිගයින්ම ප්‍රිය කරන ලිභාව මෙය තොවුනත්, සමුගැනීමේ තිලිණයක් ලෙස රජුව හැකි උපරිමයෙන් පිනවීමට අනුලා බිසව ඉඩා ගෙන සිටියාය. රජුගේ රහස්‍ය තොල් පහතෙන් එලියෙන බිත්තියේ විශාල පර්වතයක සෙවණුල්ලන් මැධීමට සමතුවෙන්, සැබැවීන්ම විශාල තොවු එය තම මුදු දෙනොලග රැඳවීමට අනුලාව සුදානම් වූවාය.

අනුලා බිසව රජුගේ ලිභාව තම උණුසුම් දෙනොලින් හාද වර්ණාවකින් තැහැවුවාය. ඇගේ එක් සුමුදු අතක් රජුගේ වෘත්තා පිරිමදී අතර අනෙක් අත ලිභාව තදින්

මිරිකීමට යොදාගත්තාය. වෝරනාග රජුට ඇගේ සූමුද අත්වලින් යෙදු බලය තිසා සියුම් වේදනාවක් දැනුතද, එය සතුවකම බවට පත්වීමට වැඩි වේලාවක් ගතවුයේ තැන. රජු දෙස රාගාත්විත බැඳුමක් හෙළමින් මධ්‍යසක් තැග අනුලා බිසව, රජුගේ ශිෂ්ත් මූණ්ඩය තම මූවගට ගත්තේ රස මසවුල බුදින දැරවියක් පරිද්දෙනි. ඇය තම හිස ලනාවකට කොලවමින් රජුගේ ශිෂ්ත් නය තම මූවගට ගත්මින් එය උරාබාන්ත පටන් ගත්තාය. රජුහට මෙය අරුමයක් තොවුවද, වෙන කිසිත් දිනක අත්තොවිද තරම් සුවයක් දැනෙන්තේ මත්දැයි විටෙක සිතුති. කෙලිලාල් දැරයක් ඔව්වමට දිව කොලවත අපුරිත්, අනුලාව රජුගේ ලිභ මූණ්ඩය දිවෙන් කිතිකැවුවාය. විටෙක තම මූල තැලට සම්පූර්ණයෙන්ම රජුගේ ලිභව රෘගත්තා ඇය, විටෙක වැස්සියක් තම පැටවා දිවෙන් ලෙවකන්තාක් මෙන් ලෙවකැවාය.

මිනි කිංකිණී හඩවත්තාක් මෙන් හඩ පිටවෙන අනුලාවගේ මූවෙන්, තම පිරිම් ඇගට ලැබෙන සැපත තත්ත්ව විදිගැන්ම රජුහට රුවී තොවිය. අනුලාවගේ රසගහුල තම දෙනොලතර තිබෙනම් මැනෙවැයි රජු හට සිතතු හේදින්, ඇයට තම සිරුර මත තබාගත්තේ ඇගේ රහස්‍ය තම මූවට යොමුවන පරිදිය. අනුලාවද එය මතලාල් පිරිමක් විය. රජුගේ රු ඡිවිහය තම රසවිල කළතවන තාලයට ඇයද රජුගේ ලිභව රස බැඳුවාය. වරෙක තම සූමුද අත්ලන් පිරිමදිමින්ද, වරෙක තදින මිරිකමින්ද, වරෙක ඇහිල දෙකකින් අදිමින්ද, අනුලා බිසව රජුගේ වෘෂණයන්ද සතුව කිරීමට අමතක තොකලුය. අනුලාව තම ලිංගේත්දියන් පිනවමින් කරනා ස්වරයට රජුද ඇයට ප්‍රති උපකාර ලෙස ඇයගේ රහස්‍ය පමණක් තොට, ඇයගේ අධ්‍යාම්බය අවටද තම දිවෙන් කිතිකැවිවේය.

රජු-බිසව දෙදෙනාගේ මේ අතහ රංගය දැක විලිබියෙන සැහවෙන්තාක් මෙන් සඳද කළ වලුකළක් පිටුපස සැහවගත්තේය. අඩ ආදරේ වුවද රජු අනුලාවගේ කාම තිල තිසිලෙස උත්තේරනය කළ හේදින් අනුලා බිසවට තම සිරුර කළතමින් ගලා ආ සූරාත්තයක් වලකතු තොහැකි විය. රජුගේ ලිභව තම මිට මොලවාගෙන සිටින අනුලාව "රජතුමි..අගෙහි! එලෙසම මා සතස්තු මැනවී..ර්" රාගාත්විත ස්වරයකින් පැවසුවාය. "මගේ සිව මෙන් මා සැනකීමට තොහැකි වුවත්, මහළ රජා තවමත් තරුණයෙක් මෙන් මා සතුව කිරීමට දක්ෂයි" යැයි අනුලාව සිතුවාය.

"මුබ සයනයේ සැනපෙන්ත" අනුලාව රජුට පැවසුයේ රටේ මහරජින් යටත වැසියෙකුට අණකරන්තාක් මෙන් තොවේදැයි වෝරනාග රජුට සිතුති. සයනයේදී අනුලාවගේ උපදෙස් පිළිපැද්දායාත් තමා හට ලැබෙන සුවය තිමක් තැනි බව රජු අත්දැකීමෙන් දත්තා කරුණක් තිසා, රජු මූවින් තොබා අනුලාවගේ බසට එකඟ වුයේය. රජු උඩුකුරුව සයනයේ සැනපුත කළ, මධ්‍ය සිටවු ඉත්තක් මෙන් සංජු, එහෙත් සවිමත් තොවු රජුගේ ශිෂ්ත් නය තම උණුසුම් රතිමබල්ල දෙනොල් මැද සහවාගත් අනුලා බිසව, පළපුරුදු අසරුවෙක් තම අසු බාවනය කරන්තාක් මෙන් රජුගේ උකුල මත රංගනය ඇරුණුවාය. කිසි දිනෙක ඇග්චයෙක් මත ගමත් තොකලද, අසරුවෙක් පරදන ලනාවකින් අනුලාව කරනා මේ රංගනයට රජුද වශී වුයේය. ඇයගේ සැම

වලනයකටම අනුරූපව ලතාවකට සෙලවෙනා රණ හාස ශ්‍රවල රජුව අරේ මේහනයකට ලක් කිරීමට සමත විය. රජු තම පියුරු ශ්‍රවල දෙස ඇයිඩිය තොගෙලා බලාකිවිතවා මිස, එවා ඇල්ලීමටවත් උත්තු තොටතු දුටු අනුලාව තම දැනීන්ම එවා මිරිකමින්, තම මුවට ලං කිරීමට උත්සාහ ගත්තින්, ක්වයා වින්දනයක් ලබාගත්තාය.

දිර්ස බාවනයකින් වෙහෙසුවුනු අසරු ලිය, තම කද ඉදිරියට තවා රජුගේ ලය මත ගිමත ඇරෝය. අනුලාවගේ විස්මින අතග රහුමෙන් පිබිදුනු තම ඉත්දියයන් මේ විරාමයට අකමැනී බව රජුට වැටහුණු නිසාවෙන්, රජු අනුලාව සයනය මත සතපා ඇයගේ ඇගමන වැනිරැණි. වෙහෙසුණු සෙන්ධවයෙකුගේ මුවින් පෙනෙ ගලන්නාක කේ, අනුලාවගේ රතිමඩලෙන් රතිදියර ගලමින් පැවතියේය. රජුගේ ශිෂ්තය ඇයගේ රහස්‍ය තැල සැහැව යාමට ගතවුයේ තිමේෂයකි. දහක් ගණන් කතුන් හා සයනයෙන් තමා ලද අතදැකීම් මොනොටට පෙන්වමින්, වෝරතාග රජු අනුලාවගේ රති මඩල දෙවනත් කරමින් අතග රෘගය ගෙනගියේය. වෙනත් ලද දහසක සැනසීමට වුවත් සමත් රජු තම ප්‍රියාදර සිව මෙන් දක්ෂයෙක් තොටනා බව අනුලාවට ප්‍රත්‍යාග්‍ය විය. එ කෙසේ වෙනත් අනුලාවගේ රසගහුල සතුවූ සයුරේ කළම්මින් තවත් සුරාත්තයක් එලුණීන බව තම් ඇයට වැටහුනි.

"රජනුමනී..ර්..මට..තවත් ඉවසනු තොහැකි..යි.." අනුලාවගේ රාග විලාපය සිරියහන් ගබඩාවෙන් ඔබවටද විහිදුනේය. තම ප්‍රියාවිය වන අනුලා බිසව චෝරතාග රජු සමහ සතුවූ වන බව තම සවනට වැකණු කළේහ රේඛාවෙන් පිරිගිය සෙබල සිවගේ සිත, මොනොතකට පසු ඉත් මිදුන් රජුගේ අවසානය අත ලග ඇති බව සිහියට තැගිමෙන් ඇතිවූ අවදුවත් සමගය. කෙසේ වෙනත් අනුලාව මේ ලබාගතනා සතුට තිසා ඇය දුම්දා කුමන්තුණය ක්‍රියාත්මක කරාවිද යන සැකය ඔහුගේ සින් ඉතිරි විය.

අනුලාව රජුගේ සිරුර වැළැදගතිමින් සුරාත්තය රසවින්දාය. ඇය මොනොතකට සතුවූ වුනු බව වැටහුනු තිසා රජුද මදකට තම වෙහෙස තිවා ගත්තේය. එහෙත් එ සුරාත්තය අනුලාවගේ රති ශිත්ත තිවීමට ප්‍රමාණවත් වුයේ තොටේ. රාග ශිත්තෙන් දැවෙනා ඇගේ රතිමඩල රහස්‍ය ඉල්ලමින් මුරගැවේය. "රජනුමනී, ඔබට වෙහෙසද?" අනුලාව රජුගේ ශිෂ්තය තම සුමූදා අතට ගතිමින් විමසුවාය. "නැත සෞදුර. නැත. එනු..මා ඔබට දුඩුවමක් දෙනෙනේ. හා හා:" කියමින් රජු යළින් සයනයේ වැනිරැණීය.

රජු සබැවින්ම වෙහෙස වී ඇති බව අනුලාවට වැටහුන් රජු "උලතබා හිදුවන" දුඩුවම දීමට සුදානම් වීමෙනි. යළින් රජුගේ රහස්‍ය තම රතිමඩලේ සහභාගත් අනුලාව, මෙවර අසරුවෙක් මෙන් බාවනය ඇරුමුවේ රජුට පිටුපාමිනි. වරෙක ඉදිරියට තැවෙමින්ද, වරෙක වේගය වැඩි කරමින්ද, වරෙක තම හගමණීය පිරිමදිමින්ද අනුලා බිසව තම සිනැහි පරිද කම් සුවය වින්දාය. අනුලාවගේ රහුම තිසා තවත් මොනොතකින් තම බාත පිට්වීමට ආසන්න බව රජුට වැටහුනි.

"සොයුර..මදක් තවතිනු මැන. මා හට තවත් ඉවසීමට තොහැකි සේය" රජු අනුලාවට කිවේ බැගේපත් ස්වරයකිනි. "කිමෙක්ද..රජතුමති. මා තවමත.." අනුලාව කිමට ආදය ගිලගත්තේ රාජ ගෞරවය නිසාවෙත් තොට එය කියා පලුත් තොමැති බව වැඹුණු තියාවෙති. අනුලාවගේ මැලුවුණු වත රජු හට තොපෙනුතේ රජු ඇයට සයනයේ දණ්ඩතා ඇයගේ පිටුපසින් සිට රතිමබලට තම ශිෂ්ත්‍යය ඇතැල් තුළ නිසාවෙති.

සයනයේ තමාව බැල්ලක මෙන් තබවා රමණයේ යෙදෙන ලෝරනාග රජුගේ ශිෂ්ත්‍යය තම රතිමබල සැනසීමට තරම් තොටුවත්, එයින් ලැබෙන සතුට අනුලාවගේ මැලුවුණු මූහුණ මදක් අස්වසාලිමට සමත් විය. ඇයගේ කෙළුමබලේ රස තිල පිරිමදීමින් රජුගේ යගදාව ගමන් කරදීද සිහින් රාජික ස්වරයක් ඇගේ මුවින් තිකින් විය. "අනුලාව සතුටු කරම්"හි උදම් වූ සිහින් රජු ඇයගේ සිරුරට ක්දා බසින වේගය මදක් වැඩි කළේය. සියොලග කිති කවමින්, කුණාටුවකින් උපන් උදම් රුහුක් සේ තම පුරුෂ බාතු ශිෂ්ත්‍යය දිගේ ගලා එන බව රජු හට වැඹුති. "සොයුර.. මත්..න.. බා..ත..පිටවු..ණා" රජු දැඩි ලෙස ආග්‍රාස-ප්‍රාග්‍රාස කරමින් මොරදුන්තේ මහුගේ පුරුෂ බාතු අනුලාවගේ රතිවිලට මුදාහරිමිනි.

විදාරණය වත ගිති කන්දකින් පිටවන ලේදිය සේ, වරින් වර රජුගේ රහස්‍ය අභින් තම රති මබල තුලට අධික වේගයෙන් ගුණාතුණු පිටවනු අනුලා බිසවට දැනුති. තම ඉණෙන් දැඩිව අල්ලාගෙන වෙහෙස තිවාගතිමින් සිටින රජු කෙරෙහි දැඩි අප්‍රසාදයක් ඇයට දැනුතේ, තවත් පුරාත්තයකට තමා අතිශයින්ම ආසන්නව සිටියදී තමා හට තොකියාම රජු සුරාත්තයට පැමිණි නිසාවෙති. ජය ටැං පෙනී පෙනී පා පැකිල බිම වැට් පරාජය වුනු ක්‍රිඩකයෙක් මෙන් ඇයට හැඟිනි. එහෙත් රජු හට එය දැනුතේ සක්විති රජකම ලබාගත්තාක් මෙති. ස්ථර්යෙයට ලක් වූ තිදික්ම්ලා පත්‍රයක් සේ වේගවත්ව ඇකිලෙන රජුගේ ශිෂ්ත්‍යයට තමාව තවත් සතුටු කිරීමට තොහැකි බව අනුලාව මැනවින් දති.

"සොයුර, එවත් සැපතක්..මා කාලයකින් එවත් වින්දනයක් ලැබුවේ තත්. ඔබ තම් රති දෙවුදුවමදැයි මට සිනේ" රජු පැවසුයේ විල්ලුද සැවලකින් තම රහස්‍ය පිසැදම්මින් පැන් කෙනෑඩිය කරා ලං වෙමිනි. තම රතිමැයුරෙන් තවමන් ගලනා තම තුටු දියර සහ රජුගේ බාතු තම අත්ලට ගත අනුලාව එවායේ සුවඳ තම තැහැයට ලං කර බලමින් මදහසක් තැහැවාය. "මෙනුමා සතුටු වූවා තොටු" අනුලාව පැවසුයේ තමා තම් සතුටු තොටු බව ව්‍යාගයෙන් රජුහට පවසමිනි. ඒ බවක රජුට තොටුවැඹුතේ හේත්ප්‍රව අතට ගෙන බුලත් විටත සකසමින් සිටි හෙයිනි. රසවත් බුලත් විටකින් සත්පායම් වෙමින් රජු හේත්ප්‍රව අනුලාව වෙතට යොමු කළේය. එය අතට ගෙන බුලත් තොලයක් මුවට රැවා ගත අනුලාව තම දුන්ත්‍ය ක්මත්තුණාය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉටාගත්තාය.

"මේ වේලාවට උවිත වතනේ බුලත් විට තොට රජතුමති, මතාව පදම් වූ මුද්‍රිකපාතායයි. ඔබට මදක් ඇටැයිද?" අනුලාව රජු දෙස බලමින් විමසුවාය. "අගෙහි, සොයුර අගෙහි!

මට එය සිහිවුයේ තැහැ තොටු. මට මදක් දෙනු මැත්වී" රජු තම මූල්‍ය වූ බුලත් විටද ඉවත දම්මින් පැවසුවේය. තම වෙහෙසුනු සිරුරට මේ මොහොතේ උවිත වත්තේ මතපැන් බිඳක් බව අනුලාවට වැටහිම පිළිබඳව රජු හට පහත හැඟුමත් ඇතිවිය.

තමා කළින්ම පිළියෙළ කොට තිබු "විශේෂිත" මූලිකපානය රජුගේ කෙන්ඩියට පුරවාගත් අනුලාව එය දැනින්ම ඔහුට පිළිගැන්වුයේ තම තෙත් බිමට යොමාගතිමිනි. "මබන් මදක් රස බලනු මැත්වී" රජු අනුලාවට එය යැඩින් පිළිගැන්වුයේ ඇය කෙරෙහි ඇතිවූ අතිශය ජ්‍යෙෂ්ඨ නිසාවෙනි. "තැන රජනුමති.. මතපැන් අපගේ මූලට තොතියි. තම මූලට පුරා පොදක් හා ගත් බෝරනාග රජු" "අද මදක් වෙනක් රසක් මා හට දැනෙන්තේ කිමෙක්ද සොයුර. වෙනත් මූලිකපානයක්ද?" යැයි අනුලාවගෙන විමසුවාය. "මුව් මහ රජාණෙනි. පරේසියාවෙන් ගෙන්වූ විශේෂ වර්ගයක් ඔය. කිමෙක්ද, මබට ඒ රසය තොරවේද?" තොවෙනක් වූ ස්වරයකින් අනුලාව පැවසුවාය. තම මුව පාරවත ගතියක් දැනුතද "තැන සොයුර. එය අගනේයි" යැයි රජු පැවසුයේ අනුලාවගේ සිත තොරදවත නියාවෙනි.

බෝරනාග රජු තමා යහනේදී තෘප්තිමත් තොකළ නිසා, දමිල සෙබලු "සිව" ගේ පහස රහසින් ලබීමට අනුලා බිසව පුරුෂුරදුව සිටියාය. දමිල සෙබලන් සියල්ලන්ම පාහේ බිසවගේ මෙම අතියම් සබඳතාම දැනෙගත සිටියත්, රජු ඒ පිළිබඳව දැනුවත්ව සිටියේ තැන. එනමුත් එය රජුගේ කණ වැකෙන දිනය වැඩි ඇතෙක තොටත වග ඔවුනු දෙදෙනාම දැන සිටියන. රජු මේ වග දැනෙගතහාත් තමන් දෙදෙනාටම හිස්ගසුම් ලබනට සිදුවන බව සකසුදක් සේම ඔවුනු දැන සිටියන. ඒ නිසා රේ ප්‍රථමව තමන් ව්‍යාත්මක වියදුන් බව අනුලා බිසව තිරණය කර තිබුනාය. රේ සුදුසුම වේලාව සහ අභ්‍යන්තර අනුලාව ඉවත් මෙන් දැන සිටියාය. සිහිතයෙන්වත් සැක තොසිනත තම සිරියහන්ගැනීම, ප්‍රාණසම ලෙස සලකන තම බිරියගේ අතින් රජුගේ දිවි තොරවෙනයි රජු තොසිනත බව අනුලාවගේ කතවි මොලයට වැටහුනි. සෙබල සිව ගේ ගුපකාරයෙන් ගෙන්වාගත් ගුග විසක් මූලිකපානයට කළේන්වා එකතුකර තැබීමට අනුලා බිසව වගබලාගත්තාය. එය රජුගේ මුව තැබීමට තමා හා රමණයෙන් පසු මෙන් අගනා මොහොතක් තැනී බව ඇය දැන සිටියාය.

මූලිකපානයෙන් පිර කෙන්ඩිය බිඳන් බිඳ හිස් වද්ද රජුට තම හිස බමන ගතියක් දැනුති. සයනයේ දිගාවී සිටි අනුලාවගේ තිරුවත සිරුරට බරවූ රජු ඇයගේ පුන් පියවුරු මත තම හිස භාවා තම දිවියේ අවසන් නිතද නිදාගතනේය. තම පියයුරු අතර සිතල වෙමින් තිබු රජුගේ හිස පිරිමදිමින් අනුලා බිසව මදහසක් මුවගට තහා ගත්තාය. තම සිතැනී පරදිම රජුගේ දිවිය හාමාර කළ අනුලා බිසව මලාතිකට බසයන වත්දයා දෙස හැඟීම් විරහිතව තෙත් යොමා සිටියාය.

මත සම්බන්ධයි...